

Farní list

SUŠICE, PETROVICE, SVOJŠICE, KOLINEC, MLÁZOVY, RABÍ, BUDĚTICE, HŮRKA, MOUŘENEC
DLOUHÁ VES, KAŠPERSKÉ HORY, HARTMANICE, REJŠTEJN, SRNÍ, PRAŠILY, DOBRÁ VODA

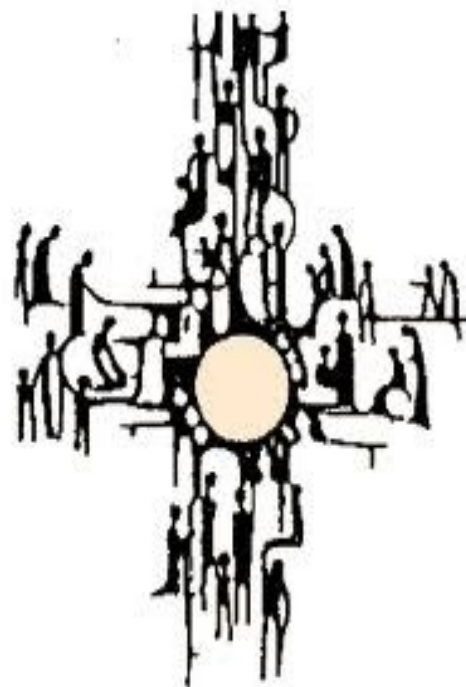
SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SV.
27. 5. 2012

Č. 4 / 2012 (97)

MILÍ PŘÁTELÉ,

Končí doba velikonoční a začíná mezidobí. V názvu nastávající liturgické doby rozeznáme velice silně dobu, která má v sobě napětí. V celých dosavadních dějinách církve prožíváme toto napětí života mezi prvním a druhým příchodem Krista. Takto také můžeme prožívat každý z nás i své osobní dějiny od narození po vstup do věčného života. V našem životě čerpáme z bohatství dějin spásy a především z osobní přítomnosti Ježíše Krista ve svátostech a skrze působení Ducha svatého. Z toho se radujeme, to je nám povzbuzením a posilou pro každodenní život.

Přesto jsme napjatí co přijde potom. V takové perspektivě není starobylé úsloví „Memento mori“ ani trochu děsivé, ale naopak naplněné radostným očekáváním budoucích věcí. Jsme tedy jako Ježíšovi přátelé pozváni k tomu, abychom svůj život pevně zakotvili v přítomnosti – povzbuzení minulostí a s nadějí ve věci příští. Kéž tedy také všechny naše školní i životní zkoušky, státnice, maturity, obtíže života, křížovatky a rozhodnutí prožíváme v Boží přítomnosti a proniknutí světlem Ducha svatého. Vždyť víme, že Bůh je náš Otec a že nás miloval od věčnosti, že na nás hledí s láskou i v tuto chvíli a láskou nás bude zahrnovat až na věky.

P. Jenda

DUCH SVATÝ V ŽIVOTĚ CÍRKVE

mají svého předchůdce v židovských letnicích, díkůvzdání za úrodu, obětování prvotin z plodů

Posledním dnem velikonoční doby je slavnost Seslání Ducha svatého. Slaví se padesátý den po zmrtných-vstání Páně. Odtud pochází řecký název letnic, Pentecostes, padesátý den, který převzala i latina. Letnice

země a výročí uzavření smlouvy mezi Bohem a Izraelem na Sinaji s převzetím Desatera. Seslání Ducha svatého je dovršením Kristova vykupitelského díla, uskutečňuje se shromáždění rozptýleného Mesiášova lidu, slibované proroky a vzniká společenství věřících u eucharistického stolu, který je zpřístupněn všem národům. Duch svatý vede Kristovy svědky do všech končin země. Letnicový křest v Duchu svatém připomíná křest Ježíšův a stejně jako pro Ježíše, je i pro církev začátkem veřejného působení. Kristus nám slíbil svého Ducha a ten v nás má dovršit jeho dílo, naučit nás postupně všemu, co je třeba vědět a dovést nás bezpečně až ke spáse.

Duch svatý bývá označován jako Boží síla. Už na počátku církve ustrašený hlouček apoštolů seděl v uzavřené místnosti ze strachu před Židy a najednou sestoupí Duch svatý a oni ztrácejí jakýkoliv strach. Vyjdou ven a odvážně hlásají Krista. A co se událo potom se naprosto přičí zdravému rozumu. Petr vyjde kázat a po jednom jeho kázání se na víru obrátí na tři tisíce lidí! To nebylo v lidských silách, ani v dovednosti kazatele. Duch svatý nevane jen do života církve, národa, ale i do životů jednotlivců. Je symbolizován holubicí nebo ohněm. Holubice je čistá a oheň hřeje, přetváří a září. Duch svatý je neviditelný, ale v životě člověka je přítomný a poznatelný v jeho řeči, pohledu, gestech. Duch svatý vane do světa, vše oživuje, přetváří a obnovuje. Dokonce co my hříchem pokazíme, on svou uzdravující

silou napraví. Smývá skvrny, odpouští hříchy, hojí rány. To je Duch Boží, který byl o letnicích dán apoštolům a celému společenství církve.

Ale můžeme jít ještě dál. Nejen dar Syna, nejen dar Ducha, ale dokonce i Otec, tedy celé Trojice. Žádný z nás si nesmí připadat jako bezcenný, pohrdaný, nemilovaný. I kdyby všichni lidé měli jen slova znevážení a posměchu, i kdyby žádný člověk o mě nestál, tak Bůh o mě stojí! A to dokázal velkolepě – darem sebe samého v Synu a v Duchu. Dar Trojice je darem obnovovaným při každé liturgii, kdy se zpřítomňuje dar Syna v chlebě a víně. V tomto daru se nám zároveň dává Otec i Duch – vždyť kde je Syn, je i Otec i Duch. A tak až přijmeš velikonoční dar Kristova těla, vzpomeň si: „Toto je celá Trojice, která se ti dává...“

Václav Pikeš

TARSAN (MUZIKÁL O PAVLOVÍ Z TARSU)

Dne 29. 4. 2012 se uskutečnilo v kostele sv. Václava hudební představení spojených farností ze Zbraslavi a Rosic pod vedením pana Lud'ka Strašáka.

Kdo se dostavil, ničeho nelitoval. Naopak. Dozvěděl se mnohé o Pavlovi z Tarsu, poslechl si příjemné melodie. A pro ty, kdo se z jakýchkoliv důvodů nemohli dostavit, ve zkratce přiblížíme důležité životní etapy Pavla z Tarsu.

Obrácení

Když Pavel jel pozatýkat křesťany do Damašku, měl cestou zjevení, ve kterém mu Ježíš vyložil, co má nyní dělat. Pavel se nechal v Damašku pokřtít, seznámil se s křesťanstvím a po nějaké době je začal sám hlásat. Stal se nepřitelem damašských židů, kteří mu usilovali o krk. Pavel se na poslední chvíli zachránil útekem z města, kdy byl spuštěn v koši z damašských hradeb. Odešel do Jeruzaléma, kde se seznámil s apoštolý a jeruzalémskými křesťany. Protože byl ve svých názorech možná až příliš radikální, rozhodlo se, že se vrátí do Tarsu. Pavla z Tarsu našel Barnabáš, který jej přivedl do Antiochie. Tam spolu hlásali Boží slovo a starali se o vzrůstající křesťanskou komunitu.

První apoštolská cesta

Z Antiochie šel s Barnabášem do Jeruzaléma, kam donesli finanční sbírku pro tamější křesťany.

Zde byli pověřeni, aby s Janem Markem šli hlásat evangelium dalším národům. Poslední zmínka o první apoštolské cestě nás vede do města Lystra. Tam Pavel uzdravil chromého, načež byl s Barnabášem prohlášen za řecké bohy Dia a Herma. Poté, co zjistili, že jsou prohlášení za někoho, kým nejsou, upozornili na tento omyl. Následně byli kamenováni a vyhnáni z města.

Pavel s Barnabášem se po návratu z první apoštolské cesty dostavili na koncil v Jeruzalémě. Ten byl svolán, protože vznikl spor mezi křesťany ze židů a oběma misionáři, protože obráceným pohanům neukládali Mojžíšův zákon. Na koncilu byl problém vyřešen, když Pavel s Barnabášem obhájil své stanovisko. Výsledkem tohoto koncilu bylo zřetelné otevření se křesťanství vůči nežidům – křesťanství se proměňuje ze skupiny v rámci židovství na náboženství otevřené ostatním kulturám.

Druhá apoštolská cesta

V roce 49-52 se vydal se Silvánem na obhlídku míst. Přes Derbe, Lystru a Pisidskou Antiochii přešli do Galácie v okolí dnešní Ankary a došli až do Troady, přístavu, který leží naproti Řecku. Tam měl vidění: ve snu se jim zjevil jeden Makedonec, který je pobídl k cestě do Evropy. Nejdřív navštívil Filipy. Zde se seznámil s místní obchodnicí Lýdií a založili tam křesťanskou obec.

Protože osvobodil jednu otrokyni od zlého ducha, který ji umožňoval věštění, stal se nepřítelem těch, kteří její služby využívali. Na jejich popud byli zbičováni a uvězněni. Odtud se dostali díky zemětřesení, které bývá v této oblasti často.

Z Filip vedla cesta apoštolů do Soluně. Nejdřív kázali v synagoze, ale popudili si proti sobě místní židy. Museli město opustit a zamířili do Beroje a potom do Atén. Tam se pokoušel hlásat evangelium mezi filozofy na Aeropagu, ale neúspěšně. Rozdíl mezi řeckými filozofy a křesťanstvím byl obrovský. Byla to jedna z největších proher Pavlova života.

Z Atén pokračovali apoštolové asi 80 km na jih do korintské šíje. Pavel tam měl úspěch a strávil v něm více než rok a půl. Spolupracoval s manželi Priscilou a Akvilou, kteří také vyráběli stany. Později byl ale obviněn z rozvracení Římské říše, kde učí o jiném náboženství, než bylo v tu dobu oficiální. Proto Pavel odjel do Antiochie.

Třetí apoštolská cesta

Podobala se těm předchozím. Začal v Syrské Antiochii a zamířil do Efezu. Leží na břehu Egejského moře; bylo to město, kde měla zelenou magie, kouzelnictví. Artemidin chrám patřil mezi 7 divů světa. Zde působil docela dlouho. Tři měsíce učil v synagoze a potom asi dva roky s úspěchem přednášel v síni filozofa Tyranose. Až vzpoura zlatníků a stříbrotepců, kteří se báli o své řemeslo, při kterém vydělávali na prodávání sošek

bohyně Artemis a Artemidova chrámu, přiměla Pavla, aby z města zmizel. Dalším místem, kam Pavel směřoval, byla Troada. Apoštol Pavel tam vzkřísil mládence Eutycha, který spadl během kázání z okna. Dále se plavil lodí přes ostrovy Kos a Rhodos.

Zatčení a cesta do Říma

Pavel doplul do Césaraje. Tam mu Agabos, který měl prorockého ducha, předpověděl, že bude v Jeruzalémě zatčen. To se také stalo. Židé jej chtěli zlikvidovat, a tak jej Římané zatkli, aby mu příslušníci národa neublížili.

Po zatčení je držen dva roky v Césareji a projednávání jeho případu je neustále odkládáno. Poté Pavel požádá o projednání svého případu Řím a je mu vyhověno. Do Říma se plavil na lodi, která ztroskotá. Po komplikacích se dostává do hlavního města říše. V Římě nejdříve pobývá na svobodě pod dohledem, ale po velkém požáru je uvězněn, pravděpodobně mezi roky 64-67 n.l., a jakožto římský občan stať mečem.

Spojené farnosti pod uměleckým vedením pana Lud'ka Strašáka jsou opravdu spojené nejen myšlenkově, ale i lidsky. Moravská skupina opravdových nadšenců, téměř profesionálů podala maximální výkon. Je nutné vyzdvihnout hudební stránku všech účinkujících, zvláště hudební doprovod p. Strašáka. Děkujeme za skvělý zážitek! Přáli bychom si více takových představení!

Hana Šišková

MEDJUGORSKÉ VÝROČÍ

V červnu tomu bude již 31let od doby, kdy se začala v Medjugorji zjevovat Panna Maria. Chtěl bych k tomu napsat pár řádků.

Myslím, že Panna Maria se zde ukazuje jako naše opravdová matka. Po celá léta se nám snaží připomínat pravdy, které známe z evangelií. Stále a stále připomíná Boží lásku k nám lidem, přibližuje nám Ježíše a radí, jak nejlépe žít. Přirovnal bych to k matce, která chce pro své děti jen to nejlepší a upozorňuje a radí jednou, dvakrát, pětkrát, desetkrát, stokrát ... A ono to nemá skoro žádný účinek. Ale nevzdává to a upozorňuje a radí dál ... Přesně takto s námi jedná Panna Maria. Právě proto trvají tato zjevení tak dlouhou dobu.

Zdá se mi, bohužel, že některé z nás to už unavuje nebo již úplně unavilo a to je škoda. Prý je to pořád to samé. Možná na první pohled to tak vypadá, ale při hlubším zájmu o každé poselství je stále něco nového, co osloví. Musí se to vyzkoušet, vřele to doporučuji. Vždyť jsou to vzkazy přímo z nebe! Myslím, že není pravda, že by Panna Maria nějak porušovala to, co vyznává církev – že Boží zjevení skončilo v Ježíšově době. Panna Maria k tomu nepřidává nic nového, pouze to opakuje trochu jinými slovy, která se hodí do našeho současného života. Říká, že tato doba je právě kvůli těmto zjevením dobou velkých milostí, tak proč toho nevyužít? Jenom ještě jednu poznámku k těm, kteří k těmto

zjevením mají záporný vztah kvůli prozatímnímu církevnímu neuznání - pro církev je obecně platným zvykem, že se vždy vyjadřuje až po skončení zjevení. Papež naopak, podle mých informací, Medjugorje doporučuje.

Josef Vlček

POZVÁNKA DO MLÁZOVSKÉHO KOSTELA

Raně gotická jednolodní stavba z konce 13. století. Pětiboký presbytář se sakristií. Při severní straně oratoř v patře se samostatným vchodem. Fasády nečleněné, na severní stěně půlkruhový portálek se zkoseným ostěním. Presbytář sklenut paprscitě klenbou na klínových vyžlabených žebrech, vybihajících z krátkých půlválcových přípor, svorník terčový. V severní stěně presbytáře hrotový portálek se zkoseným ostěním do sakristie. V sakristii dochované fragmenty výběhů křížové žebrové klenby. Široce rozepjatý, triumfální hrotový oblouk se zkoseným ostěním a římsou. V lodi plochý strop se štukovým zrcadlem. Nepodklenutá kruchta se do lodi otevírá širokým segmentovým obloukem. Stěny lodi nečleněné. Hlavní barokní, portálový oltář z 18. století s obrazem – křest sv. Jana Křtitele. Na severním bočním oltáři obraz Františka Tkadlíka z roku 1846 – Návrat sv. Vojtěcha do vlasti.

Na jižním bočním oltáři obraz Františka Tkadlíka – sv. Václav navštěvuje chudé. Barokní kazatelna z 18. století s reliéfy na řečništi. U vchodu středověká žulová křtitelnice. Kamenné náhrobníky ze 16. a 17. století. Na kruchtě měchové varhany z 18. století, které jsou po opravě opět funkční. Rekonstrukce krovu, zvonice a střešní krytiny byla provedena v roce 2004. Hlavní barokní, portálový oltář z 18. století s obrazem – křest sv. Jana Křtitele.

Fasáda kostela je však ve velmi bídém stavu a vedle nově rekonstruovaného zámku nepůsobí pěkně. Je třeba však sehnat finance, proto letos o pouti **v neděli 24. 6.** bude v kostele probíhat **koncert Chrámového sboru Vimperk** pod vedením sbormistra Milana Ernesta a za varhanního doprovodu Víta Haška. Napřed bude poutní mše svatá **v 11h**, po ní bude právě tento koncert od 13 h a po skončení bude probíhat program na zámku zvláště pro malé děti. Je krásné, když si farní společenství navzájem vypomáhají a Mlázovy to potřebují jako sůl. **Jste proto všichni srdečně zváni** na pouť, pojd'te putovat a prožijte krásnou neděli v prostředí mlázovského zámku a za případné finanční dary předem Pán Bůh zaplať.

Jiří Kopelent

CHYSTÁ SE:

27.5. (dnes) ve 14:00 pouť na Kochánově

1. 6. Noc kostelů – od 18:00 v děkanském kostele a od 19:00 v klášteře

2. 6. Kašperské Hory – zahájení výstavy GABRETA SANCTA (14:00 mše sv. – P. Petr Koutský)

3. 6. ve 12:00 pouť na Odolence

8. – 29. 6. České Budějovice – výstava „Všechny vás v srdci na věčnost nesu ...“ –
českobudějovický biskup Josef Hlouch (1902 – 1972)

10. 6. v 9:00 v děkanském kostele: křest a 1. sv. přijímání dětí

10. 6. sbírka na potřeby diecéze

10. 6. česko-německá pouť v Dobré Vodě (13.30)

17. 6. v 9:30 pouť v kapli sv. Antonína v Čepicích

17. 6. ve 14:00 dětské odpoledne, rytířské klání ... v klášteře kapucínů

1. 7. Petrovice (10:30), Budětice (11:00) – pouť